

ק"פ 13133/12/18 - מרגלית אלבז רביבו נגד חיים רביבו

בית משפט השלום בחיפה

ק"פ 13133-12-18 אלבז רביבו נ' רביבו

לפני כבוד השופט ד"ר זאיד פלאח

מרגלית אלבז רביבו הקובלת

באמצעות ב"כ עו"ד מיכאל דינציס

נגד

הנאשם

חיים רביבו

באמצעות ב"כ עו"ד ציון אמיר

החלטה

1. בפניי בקשה לביטול קובלנה ממספר טעמים שהועלו על ידי ב"כ הנאשם.

2. הטעם הראשון הוא הגנה מן הצדק. ב"כ הנאשם טען שהתיק כנגד מרשו נסגר במשטרה מחוסר אשמה פלילית, על כן יש לבטל את הקובלנה. הסניגור ביקש לאבחן בין מקרה בו תיק נסגר במשטרה בשל חוסר ראיות מספיקות או מסיבה אחרת, ובין סגירת תיק מחוסר אשמה פלילית. הסניגור הגיש מספר פסקי דין, מהם עולה שכאשר הפרקליטות בחנה את חומר הראיות והגיעה למסקנה שאין להגיש כתב אישום, אזי אין מקום להגשת קובלנה. במקרה שבפניי, המצב הוא שונה. הפרקליטות לא בחנה את התיק, והתיק אף לא הגיע כלל לפרקליטות, אלא נפתח במשטרה והוא נסגר במשטרה, דהיינו ברשות החוקרת, ללא בחינה מעמיקה של תובע. מעבר לכך, לא ברור אם התיק שנפתח במשטרה דן באותה עבירה בה הוגשה הקובלנה הפלילית, וככל הנראה מדובר בעבירה שונה. במצב דברים זה, אני דוחה את הטענה.

3. טענתו השנייה של הסניגור היא חוסר תום לב והתנהלות של הקובלת המצביעה על כך שמדובר בהתעמרות בלתי הולמת בנאשם. נטען שקיים סכסוך אזרחי בין הקובלת לבין אשת הנאשם בנוגע לצוואת בעלה המנוח, שהוא אביה של אשת הנאשם, והוסיף שמדובר בהליך סרק והליך שאינו צודק. בשלב זה, וכל עוד לא הוגשו ראיות בתיק, לא ניתן להחליט בטיעון זה, והסניגור רשאי להעלות את פרשת התביעה.

4. הסניגור ביקש לבטל את הקובלנה מהטעם שקיימת הצעת חוק לביטול הקובלנה. אמנם מדובר בהצעת חוק שמאחוריה עומדים שיקולים נכבדים, אך הליך זה נמשך מזה מספר שנים, וכל עוד החוק לא בוטל והוא בתוקף, אזי ניתן להגיש קובלנות והקובלנה שבפניי הוגשה בסמכות, על כן אני דוחה את הבקשה לביטולה מטעם זה.

5. טעם נוסף לביטול הקובלנה נעוץ בפגם או פסול בכתב האישום. הסניגור טען שאין לכלול ראיות בלתי קבילות או ראיות חסויות, ומעבר לכך טען שקיימות עובדות שאינן מהוות עבירה. עוד נטען שבהתאם להנחיית פרקליט המדינה אין להסתמך בהגשת קובלנה על ראיות בלתי קבילות, שהרי הקובלת אמורה להוכיח את הקובלנה בבית המשפט, ודרך הוכחתה נעשית אך ורק בראיות קבילות. הקובלנה מבוססת, כך נטען, על מסמכים ועל הליך המתנהל בבית משפט לענייני משפחה, כאשר כל ההליך והמסמכים שם הם חסויים. הסניגור טען עוד שאין להכליל ראיות בכתב הקובלנה, וכי כתב הקובלנה לוקה בחוסר פירוט ואמינות בנוגע למועדים. הסניגור טען עוד שקיימת סתירה בין המבוא לקובלנה ובין פרטי האישום, והוסיף שהקובלת השחירה את פניו של הנאשם בקובלנה. אכן צודק ב"כ הנאשם שאין לכלול בכתב אישום ובכתב קובלנה ראיות בלתי קבילות או ראיות חסויות, ולאחר שעיינתי היטב בכל הטענות המפורטות של שני הצדדים, הגעתי למסקנה שמהטעם הנ"ל יש למחוק את הסעיפים הבאים מכתב הקובלנה :

סעיף 10 למבוא- מדובר בעדות מוטרבא בביהמ"ש לענייני משפחה - הליך חסוי, ויש למחוק סעיף זה.

סעיף 12 למבוא - מדובר בהשחרת פניו של הנאשם מאחר והקובלת ציינה בסעיף זה שהנאשם "מקושר עם גורמים עברייניים" וכי הוא השמיע איומים על הקובלת, ואת עניין זה היא מבססת על מיטב ידיעתה. מדובר בהליך פלילי, שיש להוכיחו מעבר לכל ספק סביר, ואין להגיש כתב אישום או כתב קובלנה המבוססים על חשד בלבד.

סעיף 2 לפרטי האישום - בסעיף זה נטען שהנאשם ניסה לשחד אחרים וכי הוא מסר עדות שקרית לבית המשפט - הליך של קובלנה אינו יכול להיות בנושא של מתן שוחד או עדות שקרית, על כן אני מורה על מחיקת סעיף זה.

סעיף 3 לפרטי האישום - בסעיף זה נטען שהנאשם שלח גורמים עברייניים לביתה של הקובלת, ואלה השמיעו איומים כלפיה - בקובלנה אין להאשים בעבירת איומים, ושוב, מדובר בהשחרת פנים המסתמכת על ראיות בלתי קבילות. אין תאריכים לביצוע העבירות הנטענות, מדובר בעובדה מחמירה ללא אישום בגינה, וללא סמכות להגשת אישום, מאחר ומדובר כאמור בקובלנה פלילית, ויש בעובדות אלה כדי להשחיר את פניו של הנאשם כאמור. לאור כל הנ"ל, אני מורה על מחיקת הסעיף הנ"ל מכתב הקובלנה.

סעיף ד' בהוראות החיקוק - עניינו של סעיף זה בשימוש בדיעה על ענייני הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר שלא למטרה שלשמה נמסרה - מדובר בעניין שעלה במהלך דיון משפטי בביהמ"ש לענייני משפחה, כאשר ההליך הנ"ל הוא הליך חסוי. לאור הנ"ל, אני מורה על מחיקת הוראת החיקוק הנ"ל.

עד תביעה 4 - ב"כ הקובלת ביקש לזמן את תיק ביהמ"ש לענייני משפחה, כאשר ברור שמדובר בהליך חסוי, שאין לעשות בו כל שימוש. על כן, אני מורה על מחיקת סעיף זה.

6. ב"כ הנאשם התרעם על ניסוח פוגעני ואישי נגדו בתגובת ב"כ הקובלת, והצדק עמו. ב"כ הקובלת כתב בין השאר "הקובלת תטען כי יש לצפות ממי שמתכוון להיבחר ליושב ראש לשכת עורכי הדין ולהנהיג את ציבור עורכי הדין שלפני שהוא מלגלג על ניסוח הקובלנה, להתנהג ביתר כבוד ולא לטעון טענות שקריות כפי שהוא טען בדיון". אין זה ראוי שעורך דין יפגע בעורך דין אחר המופיע מולו, ואין לטעון טענות אישיות כנגד עורך הדין. ב"כ הקובלת היה צריך להימנע משימוש בביטויים מעליבים, ולהתייחס לעורך דין העומד מולו בכבוד הראוי.

7. עניין נוסף אותו ביקש ב"כ הנאשם הוא הטלת איסור פרסום על תיק זה. לאחר ששמעתי את באי כוח הצדדים, ולאחר שעיינתי בכל הנתען בעניין זה, הגעתי למסקנה שאין מקום לקבל את הבקשה. עניין הקובלנה כבר פורסם וזכות הציבור לדעת גוברת על האינטרס הפרטי של הנאשם במקרה שבפניי, ובאיזון הראוי בין חופש הביטוי ובין יתר האינטרסים, גובר חופש הביטוי. הסניגור טען עוד שהתרת פרסום הקובלנה וכל ההליך המתנהל במסגרתה עלולה לחשוף עניינים שהתנהלו בביהמ"ש לענייני משפחה, שהם חסויים - ברור שכל הליך הקשור בביהמ"ש לענייני משפחה הוא חסוי ואסור לפרסום, אך עניינים הקשורים בקובלנה ואינם נוגעים לביהמ"ש לענייני משפחה, מותרים לפרסום. על כן, אני דוחה את הבקשה להטלת צו איסור פרסום.

8. ב"כ הנאשם ימסור תשובה מפורטת בכתב לכתב הקובלנה המתוקנת וזאת עד לא יאחר מיום 01.04.2019, עם העתק לב"כ הקובלת.

9. אני קובע לשמיעת כל ראיות הצדדים ולסיכומים בעל פה ליום 16.07.2019 בין השעות 09.30 ועד 15.00. כל צד ידאג לזימון העדים מטעמו, ויודא עם עדיו את הופעתם בביהמ"ש.

המזכירות תשלח העתק החלטה זו לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, י"ג אדר ב' תשע"ט, 20 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.